

Arrest

nr. 304 935 van 16 april 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN VYVE
Bosstraat 39
1050 ELSENE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 19 december 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 27 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Eerste verzoekende partij wordt gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 9 augustus 2023. Tweede en derde verzoekende partij worden op 25 september 2023 gehoord door het CGVS.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) verklaart op 28 september 2023 ten aanzien van elk van de verzoekende partijen het verzoek kennelijk ongegrond.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij V.A. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent afkomstig uit Bajram Curri (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. In 1997 begon u te werken voor de Albanese geheime dienst. Van 2004 tot 2008 was u actief voor de Israëliëse Mossad. In 2010 vestigde u zich in Frankrijk. U infiltreerde er in samenwerking met de Franse autoriteiten in een Albanese drugsbende, die onder leiding stond van Ar.G.(...) en Ad.H.(...). U keerde in september 2012 terug naar Albanië. Een tijdje later werd de bende waarin u geïnfilteerd was opgerold door de Franse autoriteiten. Er werden meer dan dertig personen gearresteerd en opgesloten. Vanaf oktober 2012 werd uw broer X.(...) regelmatig bedreigd in dit verband. Omdat u een teruggetrokken leven leidde in Albanië werden alle bedreigingen ten aanzien van uw broer geuit. In 2013 riep u de hulp in van de afdeling zware misdrijven van de Albanese politie. U werd echter niet geholpen. Omdat de bedreigingen bleven aanhouden – zo werd u een keer met een vuurwapen bedreigd door Ad.(...) - nam u contact op met de Franse autoriteiten met de vraag om een internationaal arrestatiebevel tegen u uit te vaardigen. Zo zou u zich kunnen ontdoen van de verdenking die op u rustte. In 2014 kwamen de Franse politie en enkele agenten van Europol naar Albanië om hierover met u in gesprek te gaan. Datzelfde jaar keerde u terug naar Frankrijk. Middels een schijnproces werd u er in 2016 veroordeeld tot een gevangenisstraf, in de hoop dat uw problemen met de bende tot een einde zouden komen. U verbleef op dat ogenblik echter in Albanië. Op 18 juni 2018 werd uw broer X.(...) in Bajram Curri aangevallen op straat. U vermoedt dat dit het werk was van Ar.(...) en Ad.(...). Uw oudste zoon Fl.(...) (O.V. xxx) verliet hierop Albanië. Hij vestigde zich in het Verenigd Koninkrijk.

In diezelfde periode - juni 2018 – werd u in België gearresteerd. Tussen 23 juni 2018 en 1 augustus 2018 zat u in de gevangenis van Sint-Gillis wegens inbreuken op de drugswetgeving. U werd aan Frankrijk overgeleverd, waar u uw gevangenisstraf, waartoe u in 2016 via een schijnproces veroordeeld was, uitzat. In november of december 2019 werd u vrijgelaten en keerde u terug naar Albanië. Eveneens in 2019 werd de hele bende die u verlinkt had vrijgelaten uit de gevangenis. Iedereen werd gerepatrieerd naar Kosovo en Albanië. In maart 2020 werd u telefonisch bedreigd door Ar.(...). Hij dreigde ermee u en uw naasten te vermoorden. Eind 2020 verdween uw vader. Zo'n 34 dagen later werd zijn levenloze lichaam uit een meer gehaald. De autoriteiten spraken officieel over een natuurlijk overlijden, maar u bent er zeker van dat hij vermoord werd. Hierna werd u opnieuw bedreigd. In mei 2021 werd uw zoon Fl.(...) (O.V. xxx) bedreigd. Ook werd via zijn vrienden informatie ingewonnen over zijn doen en laten. U schakelde uw chef bij de Albanese geheime dienst in en deze raadde u aan om het land zo snel mogelijk te verlaten. U verliet Albanië in april 2022 en reisde meteen door naar België, alwaar u aankwam op 23 april 2022. Ook uw echtgenote en uw zoons Fl.(...) en de minderjarige Fab.(...) vestigden zich in Brussel.

In het voorjaar van 2023 begon u samen te werken met het Amerikaanse Drug Enforcement Administration (DEA). Eveneens in het voorjaar van 2023 ontving u een audio-opname van N.A.(...), een Albanese Macedoniër, die honderdduizend euro werd aangeboden om u tot bij Ar.G.(...) te brengen. Op 27 april 2023 verzochten u, uw echtgenote en uw zoons Fat.(...), die vanuit het Verenigd Koninkrijk naar België was gekomen, en Fl.(...) om internationale bescherming. Bij een terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden door Ar.G.(...) en Ad.H.(...).

Op 17 mei 2023 werd u gearresteerd en overgebracht naar de gevangenis van Gent. Op 18 mei 2023 werd u onder aanhoudingsmandaat geplaatst op verdenking van feiten van mensenhandel. Diezelfde dag werd u naar de gevangenis van Gent overgebracht. Uw zoon Fat.(...) verliet in diezelfde periode België en keerde terug naar het Verenigd Koninkrijk. Zijn verzoek werd op 27 juni 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken beëindigd.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; uw rijbewijs; twee visitekaartjes van twee Franse politieagenten; een telefoonnummer van een Franse politieagent; twee screenshots van uw gesprek met een Franse politieagent; een attest d.d. 19 april 2019 waaruit blijkt dat uw broer op 18 juni 2018 in Albanië slachtoffer werd van een geweldsincident en dat het onderzoek naar deze feiten lopende is; een aantal foto's van de verwondingen die uw broer ten gevolge van dit incident opgelopen had; de overlijdensakte van uw vader; en een aantal foto's van zijn lichaam en zijn graf.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Ten eerste kan er gewezen worden op de houding van u, uw echtgenote en uw zoon Fl.(...).

- U, uw echtgenote en uw zoon Fl.(...) komen aan in België op 21 april 2022.*

- Op 14 mei 2022 keert uw zoon Fl.(...) terug naar Albanië. Zes weken later, op 25 juni 2022, reist hij opnieuw naar België (zie paspoort zoon Fl.(...)). Dat hij zijn schoolexamens had is een uitleg die niet overtuigt (CGVS, p. 9; CGVS Fl.(...), p. 3 en 5). Het loutere feit dat hij terugkeert naar Albanië is, gelet op het feit dat de Albanese geheime dienst jullie naar aanleiding van de bedreigingen aan het adres van Fl.(...) aanraadde om zo snel mogelijk het land te verlaten – er was zelfs een plan om hem te vermoorden (CGVS V.(...), p. 10) -, niet aannemelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie problemen.*

- Jullie verzochten om internationale bescherming op 27 april 2023, ruim een jaar later. Jullie rechtvaardiging dat jullie van plan waren om door te reizen naar Canada of de Verenigde Staten verschoont jullie nalatige houding niet (CGVS, p. 9; CGVS V.(...), p. 3 en 5; CGVS Fl.(...), p. 4). Van iemand die werkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt kan verwacht worden dat hij na aankomst in een derde land zo snel als mogelijk om internationale bescherming verzoekt, quod non in casu.*

Ten tweede kan er gewezen worden op het gebrek aan documenten die jullie beweringen kunnen onderbouwen.

- U legde geen documenten neer van uw werk voor de Albanese geheime dienst (CGVS, p. 5 en 6).*

- U legde geen documenten neer van uw werk voor de Israëlische Mossad (CGVS, p. 6).*

- U legde geen overtuigende documenten neer van uw werk voor en contacten met de Franse autoriteiten (CGVS, p. 7). Uit de screenshots, de twee visitekaartjes en het telefoonnummer kan geenszins afgeleid worden dat u samenwerkte met de Franse autoriteiten. Aan de screenshots kan geen waarde gehecht worden. Deze kunnen immers eenvoudig door knip- en plakwerk opgemaakt worden. Dat u in het bezit bent van een aantal visitekaartjes heeft evenmin enige waarde. Uit niets blijkt hoe u hiervan in het bezit kwam. Het telefoonnummer kan tot slot eenvoudig opgezocht worden en heeft aldus geenszins enige bewijskracht.*

- U legde geen documenten neer waaruit blijkt dat u in 2014 in Albanië contacten had met Europol en de Franse autoriteiten in het kader van uw vraag om een Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen tegen u, om u op deze manier van alle verdenking te ontdoen (CGVS, p. 14).*

- U legde geen documenten neer met betrekking tot het door u beweerde schijnproces en uw veroordeling in Frankrijk (CGVS, p. 10 en 14).*

- U legde geen documenten neer met betrekking tot uw werk voor de Amerikaanse autoriteiten.*

- U legde geen documenten neer van de hulp die u in oktober 2013 van de Albanese autoriteiten inriep (CGVS, p. 13).*

- U legde geen documenten neer van de (minstens) tien aangiftes die uw broer X.(...) deed naar aanleiding van de bedreigingen die hij kreeg (CGVS, p. 13 en 14).*

- U legde geen documenten neer waaruit blijkt dat uw broer X.(...) werd geslagen omwille van uw problemen. Het document d.d. 19 april 2019 is enkel een bevestiging dat er een onderzoek naar feiten van 18 juni 2018 lopende is. Uit niets blijkt om welke feiten het gaat en evenmin blijkt ergens ook maar enig verband met u of uw problemen. Ofschoon u stelde dat er in dit document naar u wordt verwezen (CGVS, p. 14), blijkt dit niet het geval te zijn. Uit de foto's blijkt niet welke persoon erop afgebeeld staat. Er kan geenszins uit afgeleid worden dat de getoonde verwondingen opgelopen zouden zijn door toedoen van (de entourage van) Ar.G(...)/en/ of Ad.H.(...).*

• U legde geen documenten neer waaruit blijkt dat uw vader vermoord werd (CGVS, p. 8 en 17). Uit de overlijdensakte blijkt enkel dat hij overleden is op 16 januari 2021. Uit de foto's van zijn lichaam blijkt niet wie er op afgebeeld staat, noch waar en in welke omstandigheden deze genomen werden. Hoewel er sprake is van een video die via uw advocaat overgemaakt zou zijn aan het CGVS, is dit tot op heden niet gebeurd (ontvangstbewijs documenten d.d. 2 juni 2023). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat uw vader zelfmoord gepleegd zou hebben. Er werden overigens geen sporen van geweld op zijn lichaam aangetroffen. U legde de afschriften van de verklaringen die van ieder van jullie werden afgenomen niet neer (CGVS, p. 9). U legde het autopsieverslag, waaruit zou blijken dat er sprake is van een gewelddadig overlijden, niet neer (CGVS, p. 8). De bewering van uw echtgenote dat er twee autopsieverslagen zijn kan niet aangenomen worden. U, die de initiële versie in zijn bezit zou hebben, repte hier met geen woord over en deze werd niet neergelegd. De tweede - aangepaste - versie werd evenmin neergelegd (CGVS V.(...), p. 11).

• U legde geen documenten neer ter ondersteuning van jullie bewering dat jullie zoon FI(...) in 2021 problemen kreeg.

• U legde geen documenten neer waaruit blijkt dat u de Albanese geheime dienst contacteerde om een onderzoek te doen naar jullie problemen. Evenmin legde u documenten neer met betrekking tot dit onderzoek of het advies van uw overste om zo snel als mogelijk het land te verlaten (CGVS, p. 16).

• U legde de audio-opname van N.A.(...) niet neer (ontvangstbewijs documenten d.d. 2 juni 2023; CGVS, p. 12).

• U legde geen documenten neer van de diensten waarvoor u tewerkgesteld zou zijn en die u trachtte te contacteren om bijkomende informatie te vergaren (CGVS, p. 17).

Gelet op voorgaande vaststellingen heeft u uw professioneel verleden en de problemen die hierdoor ontstaan zijn niet aannemelijk gemaakt.

Zelfs indien er geloof gehecht zou kunnen worden aan uw beweringen, quod non, dan nog dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten eerste blijkt dat u nauwelijks stappen gezet heeft om hulp en/of bescherming te krijgen.

• U deed aangifte van de bedreigingen in oktober 2013 bij de afdeling zware misdrijven in Tirana. U legde hier geen bewijs van neer, zoals hierboven reeds opgemerkt. Nadien nam u geen contact meer op met deze dienst (CGVS, p. 13 en 17).

• Ook de (meer dan) tien aangiftes die uw broer X(...) ingediend zou hebben omwille van de bedreigingen toonde u, zoals supra aangestipt, niet aan met documenten (CGVS, p. 14).

• Jullie hebben nooit aangifte gedaan van jullie vermoedens dat uw vader vermoord werd (CGVS V.(...), p. 12).

• U deed geen aangifte van de bedreigingen die u zelf in 2021 kreeg (CGVS, p. 15).

• U deed zelf geen aangifte van de bedreigingen die uw zoon in 2021 kreeg (CGVS, p. 17). Uw zoon ging twee keer aangifte doen van de bedreigingen die hij kreeg in 2021. Hij toonde dit echter niet aan. Hij ging niet naar een ander politiebureau (CGVS FI.(...), p. 7 en 8).

• Uw echtgenote geeft aan dat zij nooit aangifte deed van jullie problemen. Zij diende geen klacht in tegen het feit dat het autopsieverslag na het overlijden van uw vader werd aangepast (CGVS, p. 11). U diende volgens uw echtgenote verschillende keren klacht in bij de politie in Tropojë, maar zonder resultaat (CGVS V.(...), p. 7). U ging, nog steeds volgens uw echtgenote, evenwel nooit naar een ander politiebureau (CGVS V.(...), p. 7 en 8).

U maakte ten tweede niet aannemelijk dat Ar.G(...) invloed heeft op het functioneren van de Albanese autoriteiten (CGVS, p. 15; CGVS V.(...), p. 7; CGVS FI.(...), p. 6).

- Zijn oom zou hoofd zijn van de personeelsdienst van de Albanese politie en zou alle informatie doorgespeeld krijgen (CGVS, p. 15 en 16). U weet echter niet op welke manier dit gebeurt.
- Uw echtgenote sprak over een familielid van Ar.(...) die werkte bij het ministerie van defensie. Ze kende echter de naam van deze man niet en evenmin had zij enige kennis over diens functie of de afdeling waarop hij zou werken (CGVS V.(...), p. 6).
- Uw zoon sprak net als u ook over een oom van Ar.(...) die in Tirana werkt, maar ook zijn kennis is bijzonder beperkt. Ook over een neef van Ar.(...) die op een rechtbank werkt en zijn invloed zou aanwenden om Ar.(...) te bevoordelen, wist hij niets te vertellen (CGVS Fl.(...), p. 6 en 7).
- U heeft nooit klacht ingediend tegen de politie omdat er informatie werd doorgegeven (CGVS, p. 16). Uw bewering, dat de geheime dienst met een onderzoek bezig is, toonde u op geen enkele wijze aan.
- U heeft nooit contact opgenomen met SPAK (CGVS, p. 16), een onafhankelijk anticorruptie orgaan.
- U heeft nooit bij de interne diensten van de politie aangeklaagd dat er informatie werd doorgegeven (CGVS, p. 16).
- U heeft het slechte en of gebrekkige functioneren van de Albanese autoriteiten nooit aangeklaagd (CGVS V.(...), p. 7 en 8; CGVS Fl.(...), p. 7 en 8).

Uit voorgaande blijkt geenszins dat de Albanese autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om u hulp en/of bescherming te bieden.

Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professio-nalisme. In 2019

werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten kunnen voorgaande argumentatie niet ombuigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs tonen uw identiteit en nationaliteit aan. Deze staan niet ter discussie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij V.V. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent afkomstig uit Bajram Curri (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. Uw echtgenoot A.V.(...) werkt reeds jarenlang voor de Albanese geheime dienst. Hij werkt ook samen met de Franse en de Amerikaanse autoriteiten. Hij infiltreerde in Frankrijk in een Albanese drugsbende. Mede door zijn inbreng werd deze bende opgerold, waarbij er meer dan veertig personen gearresteerd werden. Deze bende, onder leiding van Ar.G.(...) en Ad.H.(...), heeft het sindsdien op uw man gemunt. Jullie werden meermaals bedreigd. In 2018 werd uw schoonbroer X.(...) op straat aangevallen. Uw zoon Fa.(...) (O.V. xxx) verliet hierop Albanië en vestigde zich in het Verenigd Koninkrijk. Eind 2020 verdween uw schoonvader. 34 dagen later werd zijn lichaam aangetroffen. Hoewel er officieel vastgesteld werd dat hij aan een natuurlijke dood overleed, zijn u en uw familie van mening dat hij vermoord werd. In 2021 merkte uw zoon Fl.(...) (O.V. xxx) op dat hij achtervolgd werd als hij naar school ging en terug naar huis keerde. Aan zijn vriend werden er bovendien vragen gesteld over de achtergrond van uw zoon. Uw man verzocht zijn leidinggevende bij de Albanese dienst om een onderzoek in te stellen. Deze gaf enige tijd later het advies om het land te verlaten. Op 21 april 2022 verliet u, samen met Fl.(...) en uw minderjarige zoon Fab.(...), Albanië. Een aantal weken later keerde Fl.(...) terug naar Albanië om zijn schoolexamens af te leggen. In juni 2022 kwam hij terug naar België. Op 27 april 2023 verzochten u, uw man en uw zoons Fat.(...), die vanuit het Verenigd Koninkrijk naar België was gekomen, en Fl.(...) om internationale bescherming in België. Bij een terugkeer vreest u voor het leven van uw kinderen. Fat.(...) vertrok een maand later weer naar het Verenigd Koninkrijk. Zijn verzoek werd door de Dienst Vreemdelingen-zaken beëindigd. Uw man werd op 17 mei 2023 gearresteerd en overgebracht naar de gevangenis van Gent. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw

paspoort; uw identiteitskaart; uw huwelijksakte; uw geboorteakte; de geboorteakte van uw minderjarige zoon Fab.(...); en een gezinssamenstellingscertificaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot A.V.(...). In het kader van zijn verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen is ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond.

Uw identiteitsdocumenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en uw familiebanden aan. Deze staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De derde bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoekende partij V.FI. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent afkomstig uit Bajram Curri (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. Uw vader werkte voor de Albanese geheime dienst en heeft banden met de Franse en de Amerikaanse autoriteiten. Uw vader infiltreerde in Frankrijk in een Albanese drugsbende, die onder leiding stond van onder meer Ar.G.(...) en Ad.H.(...). In 2011 werden in het kader van een onderzoek van de Franse autoriteiten meer dan veertig personen opgepakt in dit verband. Sindsdien ondervinden uw vader en zijn naasten problemen met deze bende. In 2018 werd uw oom X.V.(...) geslagen met een ijzeren staaf. Uw broer Fat.(...) trok hierop naar het Verenigd Koninkrijk. Eind 2020 verdween uw grootvader. 34 dagen later werd zijn lichaam teruggevonden. Officieel werd er in het autopsieverslag vermeld dat hij aan een natuurlijke dood was overleden, maar jullie zijn ervan overtuigd dat hij vermoord werd. In 2021 merkte u dat u regelmatig achtervolgd werd als u naar school of terug naar huis ging. Aan uw vriend werden bovendien vragen over u en uw achtergrond gesteld. U deed twee keer aangifte van deze feiten maar u werd niet geholpen. U lichtte uw vader in. Deze kreeg het advies van zijn overste om samen met zijn hele gezin zo snel mogelijk het land te verlaten. U verliet het land op een legale manier per vliegtuig op 21 april 2022. Op 14 mei 2022 keerde u terug om uw schoolexamens af te leggen. Op 26 juni 2022 keerde u terug naar België. Een jaar na jullie aankomst in België verzocht u op 27 april 2023 samen met uw vader A.V.(...) (O.V. xxx), uw moeder V.V.(...)

(O.V. xxx) en uw broer Fat.V.(...) (O.V. xxx) om internationale bescherming in België. U vreest hetzelfde lot beschoren te zijn als uw grootvader. Uw vader werd op 17 mei 2023 gearresteerd en opgesloten in de gevangenis van Gent. Uw broer Fat.(...) verblijft intussen opnieuw in het Verenigd Koninkrijk. Zijn verzoek om internationale bescherming werd door de Dienst Vreemdelingenzaken beëindigd.

Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs. Betreffende uw asielmotieven verwijst u naar de documenten die uw vader en uw moeder neerlegden in het kader van hun verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader A.V.(...) (CGVS Fl.(...), p. 5). In het kader van zijn verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen is ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond.

Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs tonen enkel uw identiteit en nationaliteit aan. Deze staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS, van de motiveringsplicht zoals vastgelegd in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, en van de zorgvuldigheidsplicht. De verzoekende partijen halen ook een kennelijke beoordelingsfout aan.

De verzoekende partijen geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen. Zij gaan in op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake hun houding, het gebrek aan documenten en het voorhanden zijn van overheidsbescherming in Albanië.

Ter ondersteuning van hun verzoekschrift voegen de verzoekende partijen volgende stukken toe:
"5. Bewijs van verzending van de spraakbericht en video naar het adres "dispatching" van het CGVS ;
6. Geluidsboodschap van N.A."

3. Nota met opmerkingen

Op 27 oktober 2023 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet waarbij zij volhardt in haar beslissingen en antwoordt op de argumenten in het verzoekschrift.

Er wordt door de partijen geen pleitnota ingediend.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de

verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

5.2. De bestreden beslissingen steunen op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt:

“§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

[...]

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. [...]”

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 7 april 2023 opnieuw wordt vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is uit één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (*Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116*). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om

internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

5.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat de verzoekende partijen geen dergelijke elementen bijbrengen.

Zo stelt de commissaris-generaal terdege vast het voorgehouden professioneel verleden van de eerste verzoekende partij en de problemen die hierdoor zijn ontstaan, niet geloofwaardig zijn. De houding van de verzoekende partijen getuigt immers niet van een nood aan internationale bescherming en zij leggen nauwelijks documenten neer die hun beweringen kunnen onderbouwen.

Zelf indien er enig geloof zou worden gehecht aan de ingeroepen vrees van verzoekende partijen, zo vervolgt de commissaris-generaal, dan nog maken zij niet aannemelijk dat zij voor de door hen aange-haalde problemen of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Albanië, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengen die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, verklaren of weerleggen. Het komt aan de verzoekende partijen toe om voormelde motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij om onderstaande redenen in gebreke blijven.

5.4. De verzoekende partijen trachten de terugkeer van FI. naar Albanië te relativiseren door te wijzen op het belang van het slagen voor zijn examens in een dure privéschool, de bijzondere voorzichtigheid die hij er aan de dag heeft gelegd en het feit dat zijn terugkeer naar Albanië geen groter gevaar voor hem betekende, aangezien het in België evenmin veilig is.

Deze uitleg overtuigt echter allerminst en verschoont de terugkeer van FI. naar Albanië niet. Uit de verklaringen van de verzoekende partijen blijkt immers dat de bedreigingen aan het adres van FI. de directe aanleiding vormden voor hun vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Er zou zelfs een plan zijn geweest om FI. te vermoorden (NPO V., p. 10) en de Albanese geheime dienst zou hen hebben aangeraden om naar aanleiding van deze bedreigingen zo snel mogelijk het land te verlaten. Simpelweg stellen dat het in België niet veiliger is dan in Albanië, is in deze optiek allerminst ernstig te noemen. Het feit dat FI. een dermate groot risico zou hebben genomen door terug te keren, enkel omdat hij schoolexamens had, is niet geloofwaardig. De loutere bewering dat hij bijzonder voorzichtig was, doet hier geen afbreuk aan en neemt niet weg dat FI. een erg groot risico voor zijn leven nam door terug te keren naar Albanië. Indien de verzoekende partijen, onder wie FI., daadwerkelijk het voorwerp uitmaakten van bedreigingen door de Albanese drugsbende onder leiding van Ar.G. en Ad.H., kan redelijkerwijze worden verwacht dat ook FI. in België blijft en niet terugkeert naar het land dat hij samen met zijn ouders is ontvlucht uit vrees voor vervolging. De terugkeer van FI. ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van hun problemen.

De verzoekende partijen menen voorts dat zij wel degelijk een afdoende verklaring bieden voor het feit dat zij een jaar hebben gewacht om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zij herhalen dat het nooit hun bedoeling was om in België internationale bescherming aan te vragen aangezien er veel Albanen wonen en de eerste verzoekende partij niet dacht hier veilig te zijn. De eerste verzoekende partij wilde daarom aanvankelijk naar Canada of de Verenigde Staten, maar moest dit plan opgeven omdat zij werden opgelicht. Deze uitleg kan echter niet volstaan om hun handelen te vergoelijken. Vooreerst mag van een persoon die daadwerkelijk vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst vreest, redelijkerwijze worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. De loutere stelling dat de reis naar Canada of de Verenigde Staten uiteindelijk niet doorging omdat zij werden opgelicht, verklaart verder op geen enkele wijze een verblijf van een jaar in België zonder een verzoek in te dienen. De verzoekende partijen brengen ook geen enkel argument aan waarom het hen onmogelijk was om in de tussentijd reeds een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België of om, in geval er naar hun mening te veel Albanen wonen in België, in een andere lidstaat een beschermings-verzoek in te dienen, bijvoorbeeld in Frankrijk, land waarmee de eerste verzoekende partij reeds zou hebben samengewerkt. De gratis bewering dat zij enkel in België asiel hebben aangevraagd omdat de Franse autoriteiten hen dat hebben geadviseerd, wordt niet ondersteund door objectieve elementen en doet hier niet anders over denken.

5.5. De verzoekende partijen hebben voorts kritiek op de motivering in de bestreden beslissingen aangaande het gebrek aan documentatie ter staving van het vluchtrelaas.

Vooreerst bemerken zij dat zij wel degelijk per e-mail de video van het lijk van de vader van de eerste verzoekende partij en de audioboodschap van N.A. hebben voorgelegd aan het CGVS, dit in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd. Met stuk 5 brengen zij het bewijs van verzending bij. De audioboodschap wordt eveneens bij het verzoekschrift gevoegd (stuk 6). Wat betreft de video geven de verzoekende partijen aan dat die te omvangrijk is om via J-Box te worden ingediend. Zij lichten hierover wel toe dat de video niet veel meer toont dan de foto's die al in het dossier zitten.

De verwerende partij bevestigt in haar nota met opmerkingen dat de e-mails die de verzoekende partijen stuurden naar het CGVS inderdaad niet werden opgenomen in het administratief dossier.

In het kader van zijn verplichting een volledig en ex nunc onderzoek te verrichten van zowel de feitelijke als juridische gronden, belet dit de Raad evenwel niet tot een oordeel te komen nu deze stukken bij het verzoekschrift worden gevoegd dan wel worden besproken en derhalve bij het beraad van de Raad zullen worden betrokken.

De verwerende partij kan worden bijgetreden waar zij in haar nota met opmerkingen bemerkt dat de vaststelling in de bestreden beslissingen aangaande het ontbreken van de video en de audioboodschap geenszins doorslaggevend is in de gemaakte geloofwaardigheidsbeoordeling van het vluchtrelaas van de verzoekende partijen.

Wat betreft de video geven de verzoekende partijen in hun verzoekschrift ook aan dat deze niets meer bijdraagt dan de foto's die reeds in het dossier zitten en in de bestreden beslissingen werden besproken. De terechte motieven omtrent deze foto's ("*Uit de foto's blijkt niet welke persoon erop afgebeeld staat. Er kan geenszins uit afgeleid worden dat de getoonde verwondingen opgelopen zouden zijn door toedoen van (de entourage van) Ar.G(...)en/of Ad.H.(...). (...) Uit de foto's van zijn lichaam blijkt niet wie er op afgebeeld staat, noch waar en in welke omstandigheden deze genomen werden.*"), worden door de verzoekende partijen niet betwist noch weerlegd. Zij tonen dan ook niet aan op welke wijze zij zouden zijn benadeeld in dit verband.

Aangaande de audioboodschap geven de verzoekende partijen aan dat zij pas ter zitting een vertaalde transcriptie gaan neerleggen; evenwel hebben zij zich akkoord verklaard met een behandeling van hun beroep via een louter schriftelijke procedure op grond van artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet. Daardoor heeft er geen zitting plaats. De verzoekende partijen hebben verder zulke vertaalde transcriptie ook niet alsnog overgemaakt via aanvullende nota. De Raad kan dan ook een kennis nemen van de inhoud van de audioboodschap. Los daarvan bemerkt de verwerende partij terecht dat een dergelijke audioboodschap weinig bewijswaarde heeft aangezien deze op eenvoudige wijze kan worden geënceneerd. Een dergelijk stuk kan dan ook de vaststellingen aangaande de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen. Bovendien werd de inhoud van deze boodschap reeds toegelicht door de eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud. De verzoekende partijen kunnen met de toevoeging van deze videoboodschap de pertinente bevinding van de commissaris-generaal niet weerleggen, met name dat de door hen aangebrachte stukken ontoereikend zijn en niet voldoende grond bieden om de voorgehouden professionele activiteiten van de eerste verzoekende partij, alsook de problemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid, aan te tonen.

Het betoog dat de eerste verzoekende partij vanwege haar detentie in België niet in de mogelijkheid verkeerde om documentatie te vergaren, kan niet zonder meer worden aangenomen.

De eerste verzoekende partij werd immers op 17 mei 2023 gearresteerd en overgebracht naar de gevangenis, waar zij reeds in april 2022, meer dan een jaar eerder, aankwam in België. Het louter verwijzen naar haar detentie in België om het in de bestreden beslissingen aangehaalde gebrek aan documentatie te verklaren, is dan ook geenszins overtuigend. Het door de eerste verzoekende partij voorgehouden profiel is bovendien niet van die aard dat het aantonen van de kernaspecten van haar relaas met enige documentatie een onredelijke verwachting is. Zij licht ook nergens toe waarom zij niet in staat was om in de periode na haar aankomst in België aan documentatie te geraken.

Gelet op deze vaststellingen en mede gelet op de diverse moderne researchtools en communicatie-middelen die ook vanuit de gevangenis kunnen worden aangewend om documenten te verkrijgen die in Albanië zijn achtergebleven, is het niet aannemelijk dat de eerste verzoekende partij zodanig weinig documenten bijbrengt ter staving van het vluchtrelaas. De verzoekende partijen geven zelf aan dat het e-mailadres en telefoonnummer van de Albanese inlichtingendienst (SHISH) op hun website te vinden zijn. De eerste verzoekende partij was duidelijk ook in het bezit van de contactgegevens van de Franse politieagent met wie zij zou hebben samengewerkt nu zij diens visitekaartje heeft voorgelegd aan het CGVS. Zij had deze agent dan ook vanuit de gevangenis kunnen contacteren teneinde documenten te verkrijgen die haar relaas ondersteunen. Het argument dat zij geen toegang had tot haar telefoon waarin al haar contacten staan die zij nodig heeft om aanvullend bewijs te verkrijgen, kan dan ook niet ernstig worden genomen.

De verzoekende partijen klagen aan dat het CGVS niet zelf deze daden heeft gesteld om aan cruciale informatie te geraken om het vluchtrelaas te staven, met name contact opnemen met de Franse agent met wie de eerste verzoekende partij samenwerkte of met de Albanese inlichtingendienst.

De Raad herinnert er aan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoekende partij is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoekende partij om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoekende partij de relevante elementen van het verzoek vast te stellen.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoekende partijen op te vullen en desgevallend de Franse of Albanese overheden te contacteren, zoals de verzoekende partijen suggereren. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de verzoeker bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te verwerven en onderzoeksdaden te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

In casu, moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen zeer weinig documenten voorleggen met betrekking tot de redenen waarom zij hun land van herkomst zijn ontvlucht, terwijl dit redelijkerwijs van hen kon worden verwacht. Naar de weinige documenten die dan wel werden aangebracht, heeft de commissaris-generaal voorts een degelijk onderzoek gevoerd, rekening houdend met de informatie over het land van herkomst. In het licht van de omstandige en pertinente in de bestreden beslissingen opgenomen motieven, is de kritiek in voorliggend verzoekschrift als zou de verwerende partij de vrees van de verzoekende partijen niet afdoende hebben onderzocht, niet dienstig, te meer nu de verzoekende partijen nergens aangeven waarom zij zelf deze daden niet konden stellen. Bijgevolg kan geen schending van de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal blijken.

5.6. De Raad wijst er verder op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingen-verdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

In deze haalt de commissaris-generaal terecht aan dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij voor de door hen aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt immers dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben. Er blijkt dan ook dat er in Albanië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het gegeven dat hervormingen en verbeteringen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doet hieraan geen afbreuk. Dat er nog ruimte is voor verbetering, betekent immers niet dat de Albanese autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De verzoekende partijen brengen geen informatie bij die hier anders over doet denken. De in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse is gesteund.

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De Raad onderstreept bovendien dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese overheden bevestiging vinden in het feit dat Albanië opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoor-schriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Vluchte-lingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulementbeginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schendingen van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan de verzoekende partijen om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Albanese overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Albanese overheid voor bescherming. De verzoekende partijen blijven hiertoe echter in gebreke.

In de bestreden beslissingen wordt terecht bevonden:

“Ten eerste blijkt dat u nauwelijks stappen gezet heeft om hulp en/of bescherming te krijgen.

• U deed aangifte van de bedreigingen in oktober 2013 bij de afdeling zware misdrijven in Tirana. U legde hier geen bewijs van neer, zoals hierboven reeds opgemerkt. Nadien nam u geen contact meer op met deze dienst (CGVS, p. 13 en 17).

• Ook de (meer dan) tien aangiftes die uw broer X.(...) ingediend zou hebben omwille van de bedreigingen toonde u, zoals supra aangestipt, niet aan met documenten (CGVS, p. 14).

• Jullie hebben nooit aangifte gedaan van jullie vermoedens dat uw vader vermoord werd (CGVS V.(...), p. 12).

• U deed geen aangifte van de bedreigingen die u zelf in 2021 kreeg (CGVS, p. 15).

• U deed zelf geen aangifte van de bedreigingen die uw zoon in 2021 kreeg (CGVS, p. 17). Uw zoon ging twee keer aangifte doen van de bedreigingen die hij kreeg in 2021. Hij toonde dit echter niet aan. Hij ging niet naar een ander politiebureau (CGVS Fl.(...), p. 7 en 8).

• Uw echtgenote geeft aan dat zij nooit aangifte deed van jullie problemen. Zij diende geen klacht in tegen het feit dat het autopsieverslag na het overlijden van uw vader werd aangepast (CGVS, p. 11). U diende volgens uw echtgenote verschillende keren klacht in bij de politie in Tropojë, maar zonder resultaat (CGVS V.(...), p. 7). U ging, nog steeds volgens uw echtgenote, evenwel nooit naar een ander politiebureau (CGVS V.(...), p. 7 en 8).

U maakte ten tweede niet aannemelijk dat Ar.G.(...) invloed heeft op het functioneren van de Albanese autoriteiten (CGVS, p. 15; CGVS V.(...), p. 7; CGVS Fl.(...), p. 6).

• Zijn oom zou hoofd zijn van de personeelsdienst van de Albanese politie en zou alle informatie doorgespeeld krijgen (CGVS, p. 15 en 16). U weet echter niet op welke manier dit gebeurt.

• Uw echtgenote sprak over een familielid van Ar.(...) die werkte bij het ministerie van defensie. Ze kende echter de naam van deze man niet en evenmin had zij enige kennis over diens functie of de afdeling waarop hij zou werken (CGVS V.(...), p. 6).

• Uw zoon sprak net als u ook over een oom van Ar.(...) die in Tirana werkt, maar ook zijn kennis is bijzonder beperkt. Ook over een neef van Ar.(...) die op een rechtbank werkt en zijn invloed zou aanwenden om Ar.(...) te bevoordelen, wist hij niets te vertellen (CGVS Fl.(...), p. 6 en 7).

• U heeft nooit klacht ingediend tegen de politie omdat er informatie werd doorgegeven (CGVS, p. 16). Uw bewering, dat de geheime dienst met een onderzoek bezig is, toonde u op geen enkele wijze aan.

• U heeft nooit contact opgenomen met SPAK (CGVS, p. 16), een onafhankelijk anticorruptie orgaan.

• U heeft nooit bij de interne diensten van de politie aangeklaagd dat er informatie werd doorgegeven (CGVS, p. 16).

• U heeft het slechte en of gebrekkige functioneren van de Albanese autoriteiten nooit aangeklaagd (CGVS V.(...), p. 7 en 8; CGVS Fl.(...), p. 7 en 8).”

Het algemene betoog in het verzoekschrift dat werkelijke bescherming tegen een dergelijke criminele organisatie zou ontbreken, berust niet op meerdere ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten (te trachten) te verkrijgen. De eerste verzoekende partij geeft aan dat de Albanese inlichtingendienst hen heeft aangeraden Albanië te verlaten, maar blijft bij blote beweringen nu zij geen objectieve elementen bijbrengt om dit te ondersteunen. De verzoekende partijen maken aldus geenszins aannemelijk in Albanië alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot

bescherming te hebben uitgeput. Een schending van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

5.7. De overige door de verzoekende partijen neergelegde documenten kunnen voorgaande argumentatie niet ombuigen vermits deze louter betrekking hebben op hun identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, elementen die op zich niet ter discussie staan.

5.8. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, beroepen de verzoekende partijen zich verder niet op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen. Een schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.10. Wat betreft de artikelen 2 en 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden onderzocht in zoverre ze inhoudelijk overeenstemmen met voormelde wetsartikelen.

5.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door de verzoekende partijen neergelegde documenten en de landeninformatie, en dat de verzoekende partijen tijdens een persoonlijk onderhoud de kans kregen om de redenen van hun verzoeken om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken voor te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. MAES